

[Indenrigsministeren.]

tioners Kurs. Men jeg kan om alt dette sige, at naar Partiet Venstre nu gaar imod disse Bestemmelser, som det tidligere har givet sin Tilslutning, staar det i Forbindelse med den almindelige Vending, der er sket med Hensyn til Partiets Ønske om, at Renteloven skal falde bort den 15. Juli. Det er Udtryk for dette, at man opgiver at fastholde et lavere Renteniveau. Man gaar bort fra den Opfattelse, at der gennem Lovgivningen i den kommende Tid skulde kunne gøres noget for at fastholde et lavere Renteniveau. Denne Tankegang kan jeg ikke billige, og Regeringspartierne har stadig den Opfattelse, at i dette Øjeblik, hvor vi har et lukket Pengemarked her i Landet, som de har det i andre Lande, er det muligt gennem Lovgivningen at øve Indflydelse paa Rentens Højde her i Landet.

Til det ærede Medlems Udtalelse om, at de Statspenge, der her skulde anvendes til Nedsættelse af Ydelserne, er der Brug for paa anden Maade, bl. a. til Venstres Forslag i Landstinget om en yderligere Nedsættelse af Amtsskatterne, skal jeg sige, at det bliver der ikke Brug for dem til, for dette Forslag bliver ikke gennemført. Men her møder vi faktisk den Forskel, der længe har været til Stede mellem det ærede Medlem Hr. Krag's og hans Partis Opfattelse og Regeringspartiernes Opfattelse med Hensyn til, hvordan henholdsvis en Ejendomsskatnedsættelse og en Rentenedsættelse virker. Alle, der kender Landbrugets Forhold, ved, at en stærk Nedsættelse af Amtsskatterne fortrinsvis kommer det største Landbrug til gode, medens derimod en Rentenedsættelse i højere Grad kommer det almindelige arbejdende Landbrug til gode. Det er Sagen, og derfor har Kampen her i Rigsdagen i disse Aar i saa høj Grad staaet paa dette, at man fra Mindretalspartierne Side her i Tinget har ønsket at fremme en Skatnedsættelsespolitik det mest mulige, medens man har modsat sig en Rentenedsættelsespolitik det mest mulige.

Naar det ærede Medlem siger, at han maa finde det urimeligt at kombinere denne Nedsættelse af Laantagernes Ydelser til Kreditforeningerne med en Skatteudskrivning, saa maa jeg ogsaa her sige, at det fandt det ærede Medlem ikke saa urimeligt, da

vi forhandlede om disse Sager. Der var, som jeg har sagt i Landstinget, Enighed om, at Nedsættelsen skulde ske ved, at der blev udskrevet en Aktieselskabsskat paa 5 Mill. Kr., og ved, at det Beløb, der kom til at mangle, blev udskrevet paa Formueskatten.

Dette er de Bemærkninger, jeg har ment det rimeligt at knytte til det ærede Medlem Hr. Krag's Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Udtalelser finder jeg ingen Anledning til at komme nærmere ind paa. Det ærede Medlem gør Forsøg paa at rejse hele den Diskussion, der fandt Sted her ved Mistillidsvotumdebatten vedrørende denne Sag. Dér gjorde jeg op med de Herrer, og jeg havde ikke Indtryk af, at de Herrer havde saa forfærdelig meget at tilføje til den Redegørelse, der dengang blev givet. Enhver i Befolkningen vil vurdere det, naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremstiller mig som den Mand, der er Skyld i, at der ingen Rentensænkning finder Sted, medens Det konservative Folkeparti er en varm Tilhænger af en Rentensænkning. Det er en saa komisk Stilling, at den, naar den sammenholdes med andre udmærkede muntre Egenskaber hos det ærede Medlem, ikke kan undgaa en alvorlig Latter overalt, hvor han kommer frem.

Naar det ærede Medlem har den Opfattelse, at oppe i Skive synes man ikke om at faa Valg, saa skal jeg sige til det ærede Medlem, at de oppe i Skive i meget høj Grad har den Opfattelse, at et Opgør med de Herrer skal man til syvende og sidst tage paa det Tidspunkt, hvor man kan gøre det mest grundigt, nemlig ved Udløbet af en Valgperiode, hvor Landstingets Stilling er en saadan, som vi alle kender. Men der er tillige den udmærkede Egenskab ved Menneskene i Skive-Kredsen, at de altid tager Valget med fortrinligt Humør, naar det bliver nødvendigt at udskrive Valg. Saa ordner man Sagerne, man ordner de Konservative deroppe — det er saa let, for der er ikke ret mange af dem.

Krag: Der bliver jo Lejlighed til en almindelig Debat om Lovforslaget som Helhed, naar vi nu er færdige med at behandle Ændringsforslagene. Og jeg maa naturligvis forbeholde mig at komme tilbage til en Del af de almindelige Betragtninger, som